

[Ministeren for offentlige arbejder.]

her, og det tror jeg også, jeg er enig med det ærede medlem hr. Rasmussen (Gylling) i.

Det ærede medlem hr. Tholstrup talte om smudskonkurrence. Jeg ved ikke, hvor det ærede medlem har det fra. Jeg har nu med tal bevist, at vor rutebildrift giver overskud, den har givet netto 16 øre pr. km, og det kan da ikke være smudskonkurrence. Det er resultatet med de takster, der er fastsat, og vi har ikke fastsat disse takster, de fastsættes andre steder. Derfor synes jeg ikke, det ærede medlem har ret, når han i denne forbindelse taler om, at vi skal have fri konkurrence.

Ja, som jeg sagde i mit første indlæg, jeg er rede og villig til at forhandle om spørgsmålene på saglig måde, så vi kan se, hvad vi kan få ud af det.

Ordføreren for forslagsstillerne (Søndrup): Ja, det er jo forholdsvis fredelige toner, der er fremherskende ved denne forhandling, så jeg tager ikke anledning til at forlænge debatten mere end højst nødvendigt.

Hvad angår sammensætningen af det landsnævn, som vi har stillet forslag om, er det sidste ord vel ikke sagt i den sag. Det er ikke umuligt, at vi i fællesskab kan finde frem til en sammensætning, der kan være mere tilfredsstillende, men når det ærede medlem hr. Horn så stærkt gør sig til talsmand for skatteydernes interesser og er så tyngt af det store ansvar, der i den forbindelse påhviler ham, kan jeg i og for sig ikke give ham noget bedre råd end at slutte op om vort forslag, for jeg tror, at igennem det vil skatteydernes interesser være betydelig bedre varetaget, end hvis udviklingen skal foregå ad de retningslinier, som regeringspartiet ønsker at følge.

Jeg kan heller ikke rigtig forstå den udtalelse, som det ærede medlem hr. Rasmussen (Gylling) kom med, at han syntes, at jeg var altfor højt oppe, da jeg sagde, at det, det drejede sig om, var statsdrift kontra privatdrift. Her tror jeg, der må være en misforståelse, for jeg har hele tiden forstået det sådan, at det, sagen drejede sig om i sin helhed, var, om man ønskede en videreførelse af statsdriften, eller man ønskede en begrænsning. Jeg må derfor mene, at der må foreligge en misforståelse, for jeg kan ikke tænke mig andet, end at min gamle ven er at finde på samme linie i det problem som jeg.

Den højtærede minister forsøgte at begrunde det formålstjenlige i at lade statsbanerne administrere rutebiltrafikken i så stor udstrækning som muligt ved at nævne

nogle tal, som skulle vise det økonomisk forsvarlige heri. Jeg har selvfølgelig ikke til min rådighed det samme materiale, som den højtærede minister har, jeg kan i denne henseende kun pejle mig frem, og derfor føler jeg mig foranlediget til at spørge den højtærede minister, om det ikke forholder sig sådan, at antallet af ruter, der giver underskud, har været stadig stigende, og at det økonomiske resultat fra år til år stadig har været dalende. Jeg må fastholde min oprindelige betragtning, at jo mere man udbreder statsdriften over forskellige områder, jo dårligere vil det falde ud for samfundet som helhed.

Nu var det egentlig ikke min tanke at komme ind på det, men fristelsen er næsten for stor. Den højtærede minister strejfede lige navnet Rønde. Der foresvæver mig noget om, at der for nogen tid siden var et møde i Rønde. Det kan være, jeg tager fejl, men jeg har et umiddelbart indtryk af, at den vind, der blæste overfor ministeriets socialiseringstendenser, ikke kunne betegnes som en mild og lun vind, at den tværtimod var af en lidt anden beskaffenhed. Det er ikke for at være ubehagelig overfor ministeren, at jeg nævner dette, men da det sådan lige i forbigående blev berørt, syntes jeg, at det også skulle med for at få en fuldstændiggørelse af billedet. Delingslinierne ude i landet er ikke nær så partipolitisk præget, som de er herinde. Derude ser man lidt mere privat, om jeg så må sige, på det spørgsmål, end man gør i de ortodokse socialdemokratiske kredse.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, der rettede det spørgsmål til mig, om det ikke var rigtigt, at der i de sidste regnskabsår var flere ruter, der havde givet underskud end før, at det er rigtigt; det er der. Jeg fik ikke tallene med mig, men så vidt jeg husker, er det vist en snes ruter mere, som har givet underskud. Men det betyder ikke så meget, for deres overskud var forbavsende lille i forvejen. Der er også en forklaring på det. Efterhånden som man mere og mere bliver i stand til at forbedre og sætte nyt materiel ind, belaster sliddet på bilerne udgiftssiden stærkt, fordi de gamle skader nu skal udbedres. Men det er i hvert fald rigtigt, at der er flere ruter, der er på underskudssiden denne gang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.